

TARTALOM

- Az 1. pont (pontosabban paragrafus) a város fekvéséről,
2. határaitól,
3. a város első okleveles említéséről,
4 - 8. Tamási középkori birtokos családjairól, főleg a Tamásiakról, közülük is részletekbe menően a kiemelkedőbb családtagokról,
9. pont számol be az Esterházyak birtokszerzéséről,
10 - 12. a tamási várról,
13. a miklósvári vadászkastélyról,
14. a község újratelepítéséről,
15. a templom épületéről és felszereléséről
16. a püspöki egyházlátogatásokról,
17. a középkori papokról,
18. az újratelepítés utáni plébánosokról,
19. az iskoláról,
20. természeti csapásokról, főleg a tűzvészekről,
21. a község határáról és a beleolvadt középkori településekről (Adorján, Fornád, Henye, Kosba)
22. pont tárgyalja a lélekszámot, a fontosabb épületeket, a szőlőművelést és a mesterségeket,
23. a földművelés és az állattartást és a jobbágyi terheket,
24. a Koppány folyó csatornázását,
25. az uradalmi szervezetet és a községi tisztviselőket,
26. a város vagyonát és a vásárokat,
27. a lakosok megjelenését és természetét, viseletét és erkölcsét,
28. egy érdekes egyházi vonatkozású népszokást,
29. pedig a tamási népnyelvet.

A leírást külön alcím alatt egészíti ki az Esterházyak tamási vadaskertjéről, ennek nagyságáról, az állatok fajtáiról és az itteni vadászatokról szóló fejezet, amelyet az 1829. évi vadászaton elejtett állatok számának táblázatos bemutatása zár. Figyelemre méltó és nyelvtörténetileg is érdekes továbbá az ide tartozó terjedelmes lábjegyzet, amelyben a szerző a különféle vadak német nevének általa javasolt magyar megfelelőit adja meg. Egyházi ember lévén, tanulmányában nagy teret szentel az egyházi viszonyok ismertetésének, hosszasan részletezi a templom építést és felszerelését, a plébánosok életrajzát, valamint egy ritka húsvétí népszokást.